DZIENNIK
PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW.

W Lwowie Dnia 12go Maia 1793.

Nro. 36.

Z POLSKI.

N O T A

Odpowiednia na Noty dnia 9. i 18. Kwietnia R. 1793. podane od JW. de Sivers *Posła Nayiaśnieyszey Imperatorowy Imci.*

Konfederacia Generalna obu złączonych Narodów nakazawszy niżey podpisanym, ażeby dali odpowiedź na Noty JW. JP. Posła wielkiego i Nadzwyczaynego jey Imperatorskiey Mci Hr. *Siversa*, z pod daty 9. i 18. Mca Kwietnia bieżącego; nayduią się ciż z obowiązku przynagloneml do wyznania: iż Konfederacia niespodziewała się nigdy deklarowania sobie zaboru Prowincyi Rzpltey, i że z tego względu nalazła się po otrzymaniu naypierwszey Noty, w pozycyi trudney połączenia czułości bolesney (którą wi-

działa się być przeiętą) z poszanowaniem powinnym dla Mocarstw sąsiedzkich i sprzymierzonych w pozycyi, która iedyną stała się przyczyną przydłuższey rozwagi.

Rozumiała albowiem Konfederacia Generalna, iż supponować oney, z powodu wyrazów Not, które odebrała tak z strony Nayiaś: Imperatorowey Imci wszystkich Rusi, iako też ze strony Nayiaś. Króla Imci Pruskiego, było zupełnie godziwym, że zabor naybogatszych części Rzpltey Polskiey (a których rozciągłość przechodzi to, co Rzeczypltey zostawionym zostało) nie iest iuż obiektem negocyacyi, któraby wzaiemne porozumienia się pozwalała, ale raczey notyfikacia tego, co się podobało Mocarstwom deklaruiącym pod swoie podgarnąć panowanie. I zdało się przeto Konfederacyi Generalney, że iaka bądź władza, a nawet samychże Seymów, nie mogąc iuż być mocną do odwrócenia nieszczęścia na Rzpltę niespodziewanie spadłego, obowiązkiem byłoby teyże Konfederacyi, ktora przez uroczystą przysięgę obowiązała się przed Bogiem do utrzymywania całości kraiu w naymnieyszey onego części, aby się od naymnieyszego uczestnictwa tego wszystkiego usunęła, coby ią sprawiedliwie wystawić mogło za wiarołomną.

Nie miały zatym od tego czasu deliberacye innego obiektu, iak szczególnie w wynaydywaniu sposobów właściwych, ocalenia, honoru i sumienia czystego i nienagannego, zwłaszcza kiedy iuż Konfederacia niewidziała się być w stanie służenia pożytecznie Oyczyznie swoiey; w szukaniu oraz przez odpowiedną deklaracyą, szczerą i otwartą sposobu zasłużenia na litość raczey, aniżeli na wzgardę, po nastąpieniu takowego skutku, którego sobie wymawiać nie może, i z którego być usprawiedliwioną zupełnie spodziewa się przed publicznością prawą i litościwą.

W czasie to podobnych czułości walki, oddaną została, druga Nota JW. JP. Posła Wiel-

Wielkiego i extraordynaryinego z pod daty 18. Kwietnia. A ponieważ Konfederacya Generalna widziała ſię też w ſłuſzney boiazni, aby narod niewymawiał bez czynności oney, oſobliwie kiedy obwieſzczoną zoſtała, że wſzyſtkie liwrunki znacznemu woyſku Jey Imperatorſkiey Mci dawane nie inaczey bonifikowanemi będą, iak po wydaniu Uniwerſałow na Seym Extraordynaryiny; zleciła taż Konfederacya Generalna niżey podpiſanym, ażeby w imieniu teyże, i za wyrażnym oney rozkazem oświadczyli, że Konfederacia Generalna rozumie ſię być zupełnie uſprawiedliwioną przed Bogiém, przed litości pełnemi Mocarſtwami ſąſiedzkiemi, i ſprzyſiężonemi, iako też przed narodem ſwoim ſprawiedliwym i bezſtronnym względnie iakiego bądź uczeſtnictwa w układach podziału Polſki, i co ſię tycze śrzodków przez też wziętych na fundamencie praw gwarantowych przez Potencie, w zawołaniu członków Rady nieuſtaiącey, która ieſzcze niedała rachunku z ſwych przeſzłych czynności, w przydaniu nowych Konſyliarzów na mieyſce zmarłych, i prawnie uſunionych, dla zaradzenia kompletowi prawem 1775 R. uſtanowionemu; i przywracaiąc tey magiſtraturze zdatność do czynności, która oney pozwoloną była, dla zaradzenia ſkutecznego potrzebom nagłym Rzpltey i Reprezentacyi jey Rządu.

Niżey podpiſani podchlebiaią ſobie, że JW. Poſeł Wielki i Extra-ordynaryiny Jey Imperatorſkiey Mci wſzyſtkich Ruſi, zechce znaleść w tey odpowiedzi tęż ſamę otwartość i ſzczerość, iaka była zawſze wſzyſtkich Konfederacyi, że donieſie o niey Dworowi ſwoiemu, uſprawiedliwiaiąc to wſzyſtko, co było, w mocy Konfederacyi Generalney zbyt ograniczoney przyſięgą nayuroczyściey wykonaną.

Antoni PUŁASKI Marſzałek K. W. W. Konf. Gen. Kor. Zaſtępca

(L. S.)

Jozef ZZABIEŁŁO Łow. W. Lit. Mar. Konf. Gen. W. X. Lit. Zaſtępca.

 Ka-

Kamieniec nie wprzód poddał ſię, aż woyſka Moſkiewſkie kroki do bombardowania onegoż czynić zaczęły. Kommendant przeſzły Polſki Kommendantem tey Fortecy od Carowy Jey MCi Ruſkiey potwierdzonym zoſtał.

Z AUSTRYI.

W Niedzielę 28 Kwietnia Hrabia Czerniſzeff, który tu z powinſzowaniem wſtąpienia na Tron do J. C. K. MCi od Carowy Jey MCi Ruſkiey przyiechał, na pożegnanie ſwoie audiencią u Ceſarza Jegomości miał.

Kroki woienne teraz niewiele znaczą, bo ie tylko za przygotowania dalſze do woyny poczytać można.

Dnia 12 Kwietnia Feldmarſzałek Xiąże de Koburg woyſka naſze pod Maulde, i Bruille obozuiące, częścią korpuſu woyſk pod kommendą Feldzeugmeiſtra Hrabiego de Clerfait przed Tournay w obozie ſtoiących, tudzież Diwizią woyſk Pruſkich pod Tournay nadeſzłych wzmocnić kazał. Reſzta zaś woyſka Króla Jegomości Pruſkiego obozem pod Tournay ſtanęła.

Dnia 13 Generał Major Otto pikietę nieprzyiacielſką z folwarku przed Onnaing, ku St. Sauve leżącego wypędził, na korpus 2000 ludzi woyſka nieprzyiacielſkiego 6 armat przy ſobie maiącego uderzył, i toż woyſko do coſnienia ſię na gory Valenciennes przymuſił, wten czas zaraz Generał Otto do Wſiów Curgiers, i Saultain attak przypuścić, i nieprzyiaciół wypędzonych tak daleko iak armaty z Valenciennes doſiąc mogły ścigać kazał, ażeby pewne mieyſce na wzgorku Eſtrée opanował. Podczas tego attaku woyſko z obozu pod Quievrain wypadło, do obozu pod Onnaing poſunęło ſię, i głowną kwaterę dnia 14 w Quievrain założyło.

Tegoż ſamego dnia 14 Feldzeugmeiſter Clerfait na

las

las pod Valenciennes od nieprzyiaciół mocno osadzony uderzyć kazał. Odpor nieprzyiaciół był tęgi, iednakże ich z tego lasu, z Opactwa Vicogne, i ze Wsiów Ramis, i Bruai wypędzono, 2 armat, i 2 wozy z prochem odebrano. Po południu wypędzone nieprzyiacielskie woyska mieysca niektóre pod Enzin obięły, na nich się tamże szancować, i bardzo tęgo z armat, i haubiców do naszych forpocztów ognia dawać poczęły, na które także wielu Diwiziami uderzywszy, one nazad odpędziły, iak zaś nasze woyska na pomoc przyszły, nawet i to mieysce od naszych utrzymane zostało.

Znowu w nocy na naszą pikietę Kawaleryi przy Wsi Salmagne, tudzież na Infanterią tamże w lesie postawioną uderzono, lecz za pomocą posłanego większego woyska nieprzyiaciela aż do Jeumont odpędzono.

Dnia 15 nieprzyiaciel mieysca swoie pod Enzin woyskiem wzmocnił, daley szancował się, i kilka razy do naszych forpocztów z armat strzelaiąc one z części lasu wyparował. Gdy zaś Feldmarszałek Lieutenant Alvinzi z woyskiem nadszedł, przyszło do potyczki, która aż do wieczora trwała, na którey nieprzyiaciel zbitym został, my zaś nasze przeszłe mieysca woyskiem osadziliśmy.

Dla ustawicznego napastowania naszych forpocztów w okolicy Bavai i Hon tegoż samego dnia 15 Pułkownika Xięcia de Reuss z 2 batalionami, i 2 Diwiziami Kawaleryi posłano, ażeby nieprzyiaciół wypędził, czego on też dokazał, obozem pod Tainiere stanął, i swe forpoczty pod Vay postawił, a nieprzyiaciel do Pont, i Berlemont cofnął się.

Dnia 16 nieprzyiacielskich woluntariuszów 400 na nasze forpoczty pod St. Sauve uderzyli, lecz armatami nazad wyparowani byli, inne także mocne woysko Infanteryi i Kawaleryi na nasze

for-

forpoczty ſtrzelców i na Wieś Sauldain napadło, lecz od naſzey Kawaleryi odpędzone było.

Dnia 17 nieprzyiacielſki patrol 40 ludzi na naſze forpoczty pod Sauldain z rana znowu napadł, przewidział to Generał Otto, i ieden ſzereg Huzarow z kompanią iedną w tyle poſtawił, którzy niektórych z nich porąbali, 1 wachmiſtrza złapali, a reſztę aż do obozu nieprzyiacielſkiego gnali, a tym cały obóz naſtraſzyli.

Tego dnia także Feldzeugmeiſter Clerfait z Korpuſem Rezerwowym obóz między Bruille, i Echaupont założył.

Xiąże Yorkſki z ſwemi woyſkami Angielſkiemi dnia 17 do Brugge, a 20 do Courtray nadciągnął.

Dnia 21 Feldzeugmeiſter La Tour recognoſkowanie ku Maubeuge w podłuż prawego i lewego brzegu rzeki Sambre czynił, ażeby nieprzyiacielowi z tey ſtrony pokoiu niedał, potym na mały obóz nieprzyiacielſki na drodze od Maubeuge ku Bouſſoit napadł, nieprzyiaciela ze wſzyſtkich ſwoich mieyść w podłuż rzeki Sambre wypędził, i aż ku Clieſtregnies ścigał. Prawie w ten czas nieprzyiaciel na naſze forpoczty pod Bavai z wielką żwawością uderzył, lecz Major Liebknecht de Koburg go odpędził.

Z Głowney Kwatery w Speyer Relacia Generała Kawaleryi Hrabiego de Wurmſer donoſi, iż między 14, i 21 Kwietnia czaſami podiazdy wydarzały ſię, z których na iednym Huzarowie z Pułku Arcyxięcia Leopolda 30 Francuzow w pień wycieli, w drugiey zaś okazyi nieprzyiaciel więcey naſzych ubił, lub w niewolę poymał.

Z FRANCYI.

Wieczorna Seſſia dnia 13 Kwietnia o 10 godzinie zaczęła ſię. Z rozkazu Konwen-

wencyi Delaunay młodſzy imieniem Deputacyi Prawodawczey Relacią względem Marata zrobił. Lecz ſkoro ią robić, zaczął, zaraz mu przerwali. Bentabolle żądał, ażeby ten referat względem Marata nie przez iego nieprzyiaciół był czyniony. Thirion domagał ſię, żeby ogłoſzono, iż Dumourier prawdę mowił. Delaunay młody uważył: iż addreſs przez Marata iako Prezeſa podpiſany nieukontentowanie ſprawił. Wielu wſpołczłonków tego żądało, i to udekretowano: ażeby ten addreſs cały czytano. Z którego niektóre wyrazy tu kładą ſię

Towarzyſtwo Przyiaciół wolności w Paryżu do ſwych Braci w Departamentach.

„Przyiaciele! zdradzeni ieſteśmy. Do broni! do broni! Patrzcie na ſtraſzną godzinę, w którey obrońcy Oyczyzny zwyciężyć, albo ſię w rozwalinach Rzpltey pogrześć muſzą. Francuzi! Nigdy wolność w większym niebeſpieczeńſtwie niebyła, naſi nieprzyiaciele nakoniec na ſwych czarnych zdradziectwach pieczęć położyli, a dla zupełnego ich dokonania Dumourier do Paryża maſzeruie. — — —

Przecież Bracia i Przyiaciele! nie wſzyſtkie to ieſzcze niebeſpieczeńſtwa ſą: o daleko ſtraſznieyſzey prawdzie przeświadczyć was potrzeba, waſi naywiękſi nieprzyiaciele w poſzrodku was znayduią ſię, ſwe operacie, i ſwą zemſtę kieruią, a ſpoſoby bronienia was na bok odpychaią! Tak ieſt przyiaciele i Bracia! w Senacie ręce oycoboyſkie waſze wnętrzności rozrywaią! Tak ieſt! Przeciwna Rewolucia w Rządzie, w Konwencyi Narodowey ſwe ma legowiſko, tam ona ieſt w ſzrodku waſzego zaufania, waſzey nadziei, gdzie wyſtępni Delegaci nitki tey przędzy w ſwych rękach maią, które z hordą Deſpotów ukręcili, ażeby tu przyſzedłſzy nas wyduſili. Tu to ſą tu kabały Angielſkie i inne — — —

Je-

Jednakże niechęć naſzych walecznych i dobrze myślących obywatelów na to ſię zapala. Idźmy Republikanie! uzbroymy ſię.

Powſtańmy! tak ieſt powſtańmy wſzyſcy! Wſadźmy do więzienia wſzyſtkich nieprzyiaciół Rewolucyi, i wſzyſtkich podeyrzanych ludzi: zgubmy bez litości wſzyſtkich ſprzyſiężonych, ieżli ſami zgubieni być niechcemy. A Narodowey Konwencyi, która nas iedynie ratować może, ſwą moc, ſiłę, i ſurowość znowu nadaymy, odeſzliymy nazad na ſwe mieyſca Deputatów, którzy od nich w 83 Departamentach poſłani tam znayduią ſię, i żeby iak można nayprędzey ztamtąd poſzli, a podług przykładu wſpaniałych Marſellczyków wyſzliycie na mieyſce tych Kommiſſarzów, nowych Apoſtołow wolności z poſzrodka waſzego obranych! — — —

Rzeczpoſpolita przyiaciół Królow precz od tego odrzuca, ci ią na kawałki rozdzielaią, i do ſzczętu niſzczą.

Oni obywatele! zbrodnicze nieſzczęśliwe ſakcie uknuli, z niemi iuż wolność zgninęła! przez ich zaś wypędzenie Rzpltą uratuiecie, niech wſzyſcy ſię złączą, i piorunuiących Dekretów oſkarżenia na Generałow zdraycow Oyczyzny, na Miniſtrów o ſwych obowiązkach zapominaiących, na Deſpotyczne Adminiſtracie, i na wſzyſtkich niewiernych Urzędników Rządu niech żądaią, te ſą naſzey obrony nayzbawiennieyſze ſzrodki. Wypędźmy precz zdrayców, i Deſpotów, ſzrodek ich zprzyſiężenia ſię ieſt Paryż, w Paryżu naſi wiarołomni nieprzyiaciele ſwey zbrodni dokonać chcą, Paryż kolebką, i twierdzą wolności będąc, teraz ieſt mieyſcem, w którym oni zprzyſięgli ſię, aby przy pogrzebie Patriotów rzecz Swiętą ludzkości zniſzczyli.

Do broni! Republikanie! ſpieſzcie ſię do Paryża! Tam ieſt plac zebrania ſię we Francyi. Paryż powinien być głowną kwaterą Rzpltey.

Do

Do broni! do broni! żadnego naradzania ſię, żadney odwłoki być niemoże, bo iuż wolność zginęła. Trzeba wſzyſtkich użyć ſpoſobow, żebyście ſwego marſzu przyſpieſzyli, ieżliby przed waſzym przyiściem na nas uderzono, bronić ſię, i umierać będziemy umieli, a Paryża niewprzód oddamy, aż w perzynę obrocony zoſtanie.“

—

Dubois Crancé na to rzekł: Jeżli to piſmo kary godnym ieſt, to Dekret oſkarżenia przeciw mnie udekretuycie, bo ia go dobrym nazywam.

Większa część Członkow z lewey ſtrony dobrowolnie powſtaią, i mowią: My go także wſzyſcy dobrym nazywamy, — — i wſzyſcy go podpiſać gotowemi ieſteśmy. — Cała Sala od krzyku i poklaſków Trybunow odgłos dawała.

Dawid dodał to także: Żądam, aby ten addreſs na bureau położony był, i żeby wſzyſcy Patrioci tam poſzli, i tenże podpiſali. — — —

Te ſame wſpółczłonki zaś rzekły: Tak ieſt, tak! David, Thiriot, Dubois, Crancé, Desmoulins pchaią ſię do bureau, natychmaſt ſto innych wſpółczłonków za niemi poſzli, i pokilkokrotnie wołali, dekretuycież przeciw nam wſzyſtkim oſkarżenie. — Ten addreſs w momencie licznemi podpiſami okrytym zoſtał.

Granet rzekł: Domagam ſię, aby ten addreſs wydrukowany, i do wſzyſtkich Departamentów, i woyſk poſłany był. Tak ieſt, tak w całey Sali krzyczano. Robespierre i Vergniaud mówili za tym, Lecz *Tavaux* uwagę uczynił, iż to czynić, byłoby to iedno, co domową woynę udekretować. Bo RPta przez to konieczniеby ſię na dwie części dzieliła. Całe więc Zgromadzenie częściami ſię kłociło. Genſonné, i Vernier dłużey o tym mówili. Tumult potym taki wſzczął ſię, że

że aż iednego obywatela z Trybunow w areſzt wziąć muſiano. Nakoniec do porządku dziennego wołano. Delaunay zaś ſwóy referat wciąż kończył. Punkta oſkarżenia Marata ſą naſtępuiące. Iego Ga-
„ zeta pod 5 Stycznia, któ-
„ rą Chabot denunciował, iż
„ on w niey rozwiązanie Kon-
„ wencyi opowiadał. 2do Ie-
„ go Gazeta pod 25ym Lute-
„ go, w którey do plądrowania
„ wzywał. Znowu nowe kłó-
„ tnie, i tumulty wſzczeły ſię, i ledwo z wielką ciężkością, do poimiennego wywoływania przyſzło. Dopiero dnia 14 o 7 godzinie zrana wywoływanie ſkonkludowano. 367 głoſy daiących było, większość głoſów była o 184. za oſkarżeniem dano głoſów 220. przeciw niemu 92, za odłożeniem tegoż oſkarżenia 7, zakazuiących zaś głoſów tego wotowania było 48, Prezes zatym obwieścił, iż oſkarżenie Marata udekretowano, Seſſia ſolwowana ieſt. W południe tegoż ſamego dnia znowu zaczeła ſię, a że na niey nic znacznego niebyło, przeto o 5tey godzinie po południu onęż zakończono.

Dnia 15 o 10 godzinie z rana Seſſia zaczęła ſię. Na którey o korzyściach na buntownikach w Departamencie Vendée otrzymanych donieſiono, Relacią także Deputacyi Woienney względem uſtąpienia Namur z obwinieniem Generałów d' Harville, i Boucher, tudzież Woiennego Kommiſſarza Barneville, Lecontre czytał, przeciw którym oddanie ich do Sądu Rewolucyinego udekretowano.

Zkonkludowano potym na proiekt Laniuinais, ażeby każdy poniedziałek, ſzroda, i ſobota, na obiaśnienie proiektu Konſtitucyi poświęcono. Także na proiekt Goſſuin, Geniſſieu ſkonkludowano, ażeby wſzyſtkie Denunciacie Deputacyi Publiczney ſzczęśliwości dla uczynienia Relacyi oddawane były.

Sta-

Stanął Prezydent Paryzki z Kommiſſarzami ze wſzyſtkich 48 Sekcyi przed kratki, i podał prozbę, która od ich Mówcy Rouſſelin czytana była, a że ona godną uwagi ieſt, przeto w przyſzłym Dzienniku krótka iey treść wyrazi ſię. Domagano ſię, ażeby wiarołomnych, Reprezentantów od Konwencyi wyłączyć, i 22 takich wymienił: to ieſt Briſſota, Guadeta, Vergniaud, Genſonné, Grangeneave, Buzota, Barbaroux, Salles, Biroteau, Pontecoulone, Petiona, Lanjuinais, Valace, Hardy, Lehardi, Louvet Gorſas, Fauchet Lanthenas, La Source, Valadi, i Chambona. Prezes zaś oświadczył podług Dekretu Narodowey Konwencyi po przeczytaniu waſzey prożby podpiſać ią muſicie, podpiſali ią więc i do honoru zaſiadania na Seſſyi przypuſzczeni zoſtali. Penier wnioſſ to, iż Prezydent tey prożby niepodpiſał. Na co on odpowiedział. Ia nieieſtem tu proſzącym. Rada Generalna nakazała mi tylko, ażebym z niemi poſzedł. Iednakże dla uniknienia wſzelkiey trudności ią podpiſuię. Co ſię wſzyſtkim ſpodobało.

Na zapytanie Prezeſa, któremu o boiaźni z niedoſtatku chleba pochodzącey donieſiono, uczynił mu Prezydent to zapewnienie, iż w Paryżu doſtateczne zapaſy zboża znayduią ſię, a zatym ta boiaźń prożną ieſt.

Wrocono ſię więc znowu do prożby, Boyer Tonfrede żałował, iż iego imię także na tym nayſławnieyſzym regeſtrze, który przynieſiono, nieznayduie ſię, na co naywiękſza część Zgromadzenia powſtała, aby okazała, iż tego ſamego zdania ieſt. Tonfrede błędy w podaney prożbie poſtrzeżone przed oczy ſtawiał, iż mała część mięſzkańców Paryzkich w prawa wſzyſtkich Departamentów wdziera ſię, i żądał, ażeby ci na Generalnych Zgromadzeniach względem teyże prożby ſłu-

chani byli, Thirion z wielkim obruſzeniem ſię temu przeciwił.

Girandon ſwe zdanie otwierać zaczął, lecz mu czytaniem Relacyi Kommiſſarzow z Valenciennes Dubois — Dubay, i Brieux mowę przerwano, w którey donoſzą, iż na Francuzkie ſorpoczty z wielu ſtrón razem uderzono, i że one za mury Valenciennes cofnąć ſię przymuſzone były, do tey Relacyi liſt Feldmarſzałka Xięcia de Koburg z głowney Kwatery Boſſu pod 12 Kwietnia piſany, i odpowiedź Kommiſſarzów bardzo niegrzeczna przyłączone były, które ieżli mieyſce pozwoli, potym kommunikowane będą. La croix żądał, ażeby Konwencia Narodowa odpowiedzi Kommiſſarzów odparła ſię, co też Konwencia udekretowała.

Rozbieranie proźby do naſtępuiącego dnia odłożono, a Seſſia o 9 godzinie uſtała.

Dnia 15 także Philibert Francois — Rouxel, Blanchelande przeſzli Lieutenanci Generalnego Gubernium Wyſp Francuzkich od Sądu Rewolucyinego na ſmierć wſkazani, i o 4 godzinie w wieczór ścięci zoſtali.

Na Seſſyi dnia 16 Relacie pod dniem 12 Kwietnia Kommiſſarzow Dubois - Dubay, i Brieux czytano, w którey waleczności woyſk Francuzkich wielkie pochwały daią.

Liſt zaś Generała Dampierre donoſi, iż Auſtriacy od Fortecy Lille, i Condé nazad odpędzeni zoſtali.

Deputacia ſzczęśliwości Publiczney przez Barera o ſwych zatrudnieniach donioſła, i proiektowała Manifeſt do wſzyſtkich Narodow, i Rządów względem areſztowa-

wa-

wania Narodowych Kommiſſarzów , którzy w niewolą Auſtriacką wpadli , i onemuż koncept tego manifeſtu przez Condorcet zrobiony oddała, który tak ſię zaczyna.

Wzywam nietylko Narodow , które imię wolności wymawiaią, nietylko ſamych ludzi , których rozum nie w błędzie fanatyzmu prowadzony zoſtaie, i których duſza niewolą przytępiona nieieſt. — Eheu jam ſatis eſt!

To piſmo poklaſkiwano, i udekretowano, ażeby na wſzyſtkie ięzyki przetłumaczone, i po wſzyſtkich Kraiach rozeſłane zoſtało.

Deputacia ſzczęśliwości Publiczney przez Cambona donioſła: iż Generał Biron młodſzego Egalité Xięcia de Montpenſier w iego woyſku znayduiącego ſię do areſztu wziąć kazał. Konwencia zaś udekretowała , ażeby go do Marſeille zaprowadzono, ażeby tamteyſzy Sąd Departamentowy , ſłuchanie inkwizycyi zaczął. Skonkludowano także, aby Kommiſſarzów do Orleans poſłano , żeby wiadomości względem ſprawowania ſię Oyca Egalité podczas iego przed 2 Mięſiącami tam bawienia ſię zaſiągneli, i że dobra Egalité bez pokrzywdzenia iednak praw iego wierzycielow ſekweſtrowane być maią.

Podług wnioſku Kambona Miniſter zagranicznych intereſſow 6 millionów Liwrów na *tayne wydatki doſtał.*

Piſmo Gromady Maubeuge pod dniem 10 Kwietnia czytano, w którym donoſi, o poſunieniu ſię Auſtriakow, i coſnieniu ſię forpocztów Francuzkich, do którego wyzywanie Generała Lieutenanta La tour do Kommendanta w Maubeuge Generała Tourville poſłane, i odpowiedź

wiedź na nie od tegoż dana przyłączone były.

Dwa listy Kustina, z których pierwszy pod 12 pisany o postępku Kapitana Natte służbie przeciwnym, drugi pod 13 Kwietnia o usprawiedliwieniu się Marata przeciw Denunciacyi doniesienie czyni.

Znowu się do roztrząśnienia prośby Paryzkich Sekcyi wzięto. Lasource żwawo mowił, i z urąganiem się obwiniał Robespierra, że ią zkoncypował, i proponował, żeby Generalne Zgromadzenia Ludu każdego z osobna Deputata słuchały. Podał także proiekt Dekretu w 7 Artykułach, przez który dzień 5 Maia do odprawowania Generalnych Zgromadzeń naznaczony iest.

Phillipaux tak bardzo pięknie, i gruntownie mowił, iż iego mowę do druku podać udekretowano.

Sessia o 7 godzinie ustała.

Wiadomości o krotkich, a zwięzłych odpowiedziach młodego Egalité 13 lat maiącego, o których Monitor ostatnią razą doniosł, i te w Dzienniku wyrażone zostały, tenże Monitor odwołał.